

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 86: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven. (Ændrede regler om hjemsendelse, for personer, som søger om asyl eller familiesammenføring, samt for personer, som er varetægtsfængslet eller er indsat til afsoning i fængsel eller arresthus). Af socialministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 13/11 98. Første behandling 27/11 98. Betænkning 10/12 98. Anden behandling 15/12 98. Tillægsbetænkning 16/12 98. Ændringsforslag nr. 1-5 af 16/12 98 uden for tillægsbetænkningen af Anne Baastrup (SF)).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 5 ændringsforslag af Anne Baastrup (SF).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Pernille Frahm (SF):

Dette forslag har vi lige fra starten været noget forvirrede over; det er kommet over hals og hoved og skal gennemføres i et forrygende tempo.

Forslaget består af to dele, som i virkeligheden har meget lidt med hinanden at gøre, nemlig en del om kontanthjælp til indsatte osv. og en del, der handler om at forlænge den midlertidige opholdsperiode for udlændinge.

Den del, som vedrører udlændingeloven, har ikke været til høring blandt de parter, der normalt bliver brugt som høringsparter i disse sager. Derfor foreslog vi fra SF's side i første omgang, at man delte lovforslaget op, så man kunne tage den ene del og gennemføre den i en fart, som man havde bedt om fra Socialministeriets side, og bagefter tage den anden del og give den den sædvanlige behandling, så de folk, der faktisk arbejder på området, fik en chance for at blive hørt, som de normalt bliver i den type sager.

Det synspunkt vandt vi desværre ikke forståelse for, og derfor ser vi os nødsaget til i stedet at foreslå, at de paragraffer, der vedrører udlændingeloven, udgår af lovforslaget. Dem må vi så tage op i form af et nyt lovforslag efter jul.

Vi vil meget anbefale, at man nu tager den beslutning at udsætte behandlingen af den del af forslaget, så den kan få den normale, grun-

dige høring og grundige behandling, som den slags forslag normalt får.

Søren Søndergaard (EL):

Man kan jo stille spørgsmålet, hvorfor de forslag skal vedtages samlet. Det har vi også gjort i udvalget, det har vi også gjort ved andre lejligheder, og det eneste substansielle svar, jeg synes, vi har fået, er, at årsagen er, at Præsidium har den opfattelse, at der ikke skal laves så mange love, og derfor kan man lave færre love ved at slå ting, der ikke har noget med hinanden at gøre, sammen i ét lovforslag.

Hvis det er den reelle argumentation, har vi sådan set et forslag til, hvordan man kan få endnu færre love. Man kan sådan set bare slå alt, hvad vi laver herinde, sammen i ét lovforslag – vi kunne kalde den Folketingsloven – og så kunne vi få det til tre behandlinger og tage en debat over nogle dage engang omkring juletid, og så kunne vi vedtage det, og så behøvede vi overhovedet ikke at mødes resten af året. Det ville være utrolig smart, for Præsidium ville få sit ønske om færre love opfyldt, og befolkningen ville selvfølgelig også være utrolig tilfreds, fordi den bare kunne nøjes med at læse det 6.000 sider store værk med hele loven i.

Men hvad er egentlig begrundelsen? Ja, vi har ikke fået nogen, og jeg tror sådan set heller ikke, vi får anden begrundelse, end at man ønsker, at de ting skal tvinges igennem samlet.

Vi må sige, at i dette spørgsmål har vi mødt mere imødekommenhed hos Fremskridtspartiet – ikke fordi det for Fremskridtspartiet er nogen mærkesag at få forslaget opdelt, for de støtter det og støtter det oven i købet varmt. Det er nemlig også et udtryk for Fremskridtspartiets politik på flygtningeområdet, og derfor er de så glade for det. Alligevel har de været imødekommende og sagt: Når der er nogle, der ønsker forslaget opdelt, vil vi bidrage til det.

Men det er ikke den linje, der er hos regeringen, det er ikke den linje, der er hos Socialdemokratiet, og det kan man jo undre sig over. Men måske skulle Socialdemokratiet tænke over, at der kan også komme en dag, hvor Socialdemokratiet får behov for lidt imødekommenhed fra andre af Folketingets partiers side. Den dag kan godt komme, og så skulle det jo nødvendigvis være sådan, at man havde brændt alle sine broer.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.